

ΑΠ Αριθμ. 47/1991

Προεδρεύων ο αντιπρόεδρος Χ. Χριστοφορίδης
Εισηγητής ο αρεοπαγίτης Γ. Παπαγεωργίου
Δικηγόρος Α. Τομαράς

Επειδή κατά τη διάταξη του άρθρου 17 παρ. 8 του ν. 1337/83 ιδιοκτήτες ή εντολείς κατασκευής αυθαιρέτων, οι μηχανικοί που συντάσσουν τη μελέτη ή έχουν την επίβλεψη του έργου και οι εργολάβοι κατασκευής του τιμωρούνται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον έξι μηνών ή με χρηματική ποινή από 100.000 δρχ. μέχρι 2.000.000 δραχμές ανάλογα με την αξία του αυθαιρέτου έργου και το βαθμό υποβάθμισης του φυσικού πολιτιστικού περιβάλλοντος. Εξάλλου κατά τη διάταξη του άρθρου 510 παρ. Ι περ. Ε του ΚΠΔ εσφαλμένη είναι η εφαρμογή ουσιαστικής ποινικής διάταξης όταν ο δικαστής χωρίς να παρερμηνεύει τον νόμο δεν υπάγει στην αληθινή έννοιά του τα πραγματικά περιστατικά που δέχτηκε ότι προέκυψαν από τα αποδεικτικά μέσα αλλά σε άλλη διάταξη νόμου που δεν αρμόζει στη συγκεκριμένη περίπτωση. Στη προκειμένη υπόθεση, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση, το τριμελές πλημμελειοδικείο Θεσσαλονίκης που δίκασε κατ'έφεση κατεδίκασε τον αναιρεσίοντα σε ποινή φυλάκισης 25 ημερών διότι στη Θεσσαλονίκη, την 614/1985, στη περιοχή Τριανδρίας, προέβη στην αποπεράτωση αυθαιρέτου κτίσματος αναψυκτηρίου και δη τοποθέτησε ξύλινη σκεπή με κεραμίδια διαστάσεων 2 x 4μ. σε υπάρχον αυθαίρετο κτίσμα. Για την καταδίκη του αναιρεσίοντος το δικαστήριο εφάρμοσε τις διατάξεις του άρθρου 17 παρ. Ι και 8α του ν. 1337/1983 σε συνδυασμό με το άρθρο 22 ν. 1577/1985 "περί ΓΟΚ", όπως τούτο αντικαταστάθηκε και συμπληρώθηκε με τα άρθρα Ι παρ. 64 του ν.δ. 205/1974 και Ι παρ. 3 του ν. 651/1977. Το άρθρο 17 παρ. Ι του νόμου 1337/1983 ορίζει ότι αυθαίρετα κτίσματα ή κατασκευές εν γένει μετά την 31/1/1983 εντός ή εκτός των εγκεκριμένων σχεδίων πόλεων ή οικισμών που υπάρχουν πριν από το έτος 1923 κατεδαφίζονται, η δε παρ. 8α του ίδιου νόμου, η οποία αναπτύχθηκε ανωτέρω, ρυθμίζει την κύρωση για τις κατασκευές αυθαιρέτων κτισμάτων. Την έννοια του αυθαιρέτου όταν τέθηκε σε εφαρμογή ο νόμος 1337/1983 την έδινε το άρθρο 118 του ν.δ. 8/1973 "περί γενικού οικοδομικού κανονισμού", όπως αντικαταστάθηκε και συμπληρώθηκε με τα άρθρα Ι παρ. 64 του ν.δ. 205/1974 και Ι παρ. 3 του ν. 651/1977, το οποίο ίσχυε κατά το χρόνο τέλεσης της πράξης από τον αναιρεσίοντα (6/4/1985). Το ν.δ. 8/1973 και μάλιστα το άρθρο 118 έπαυσε να ισχύει από τότε που τέθηκε σε ισχύ ο ν. 1577/1985 που δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως την 18/12/1985 και κατά το άρθρο 35 η ισχύς του θα άρχιζε δύο μήνες από τη δημοσίευσή του. Συνεπώς όταν ο αναιρεσίοντα τέλεσε την πράξη για την οποία καταδικάστηκε (6/4/1985), δεν ίσχυε το άρθρο 22 του ν. 1577/1985 το οποίο και δεν ήταν δυνατόν να αντικατασταθεί και συμπληρωθεί από νομοθετήματα προγενέστερα και δη των ετών 1974 και 1977 όπως δέχθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση. Οθεν έσφαλε η απόφαση του για τον καθορισμό του αυθαιρέτου εφάρμοσε το άρθρο 22 του ν. 1577/1985 και πρέπει να αναιρεθεί κατά τη βάσιμη δεύτερη αιτίαση του πρώτου λόγου αναίρεσης και να παρατεθεί το σωστό άρθρο 118 του ν.δ. 8/1973, όπως αντικαταστάθηκε και συμπληρώθηκε από τις πιο πάνω διατάξεις.